

len står högt, och människorna är vänliga.

Mr E.

vakas av en vanlig konduktor, sparrar massor av dagtimmar att arbeta på, träffar trevliga människor och upplever många roliga episoder.

— Vilken spårvidd önskas? frågade tågklararen, som var relativt ny på stationen.

Svenske Statsbaners Rejsebureau

Under ockupationen (1940—1945) var resebyrån rena visumbyrån

Statens Järnvägars representation i Danmark inleddes den 21 april 1918. Början var en sovplatscentral hos Dansk Rejsebureau, Bernstorffsgade i Köpenhamn. Den 1 april året därpå flyttades Sovplatscentralen till Hovedbanegården. Föreståndare var A. Hallner, som avlöstes av E. Lindén. Sovplatscentralens huvudsakliga uppgift var till en början att förmedla i Danmark gjorda platsbeställningar till svenska och norska sovvagnar, samt att försälja biljetter till vissa enstaka järnvägssträckor.

1925 inträdde en vändpunkt i Sovplatscentralens historia. Danska turister, som tidigare hade förlagt sina resor söderut, började upptäcka Sverige som turistland. Sovplatscentralen ställdes därmed inför nya och betydelsefulla uppgifter. Det blev nu nödvändigt att ge upplysningar om svenska turisttrakter och olika sevärdheter, utarbeta resplaner, utfärda biljetter och hotellkuponger m. m. Kort sagt: att utföra en resebyrås åligganden.

Samtidigt fick Sovplatscentralen i uppdrag att ta hand om hela den svenska turistpropagandan och turistreklamen i Danmark. Dessa två verksamhetsgrenar — resebyrå- och reklamarbetet — ökades år för år med det stegrade intresset för turistlandet Sverige. 1932 utvidgades Sovplatscentralen till det dubbla och fick fyra tjänstemän. 1934 flyttades Sovplatscentralen till nya och större lokaler i Hovedbanegården med ingång från gatan och från avgångshallen. Samtidigt ändrades namnet till Svenske Statsbaners Rejsebureau. 1937 hade resebyrån fjorton tjänstemän.

Så kom tyskarna

Med tyskarnas invasion i Danmark den 9 april 1940 ändrades resebyråns verksamhet fullständigt. Alla som ville resa till Sverige skulle söka inresetillstånd hos svenska legationen och utresetillstånd hos tyskarna. Svenska legationens lokaler var emellertid icke lämpade att ta emot det stora antal personer som sökte visum, varför visumavdelningen flyttades till resebyråns lokaler i maj 1940. Resebyråns föreståndare förordnades att i egenskap av specialattaché även vara chef för beskickningens visumavdelning. Överenskommelse träffades med beskickningen, att resebyråns personal i behövligt antal skulle tjänstgöra på visumavdelningen och tre danska tjänstemän övergick helt till visumavdelningen. Under en kortare tid tjänstgjorde två av beskickningens tjänstemän vid visumavdelningen för att informera resebyråns personal om arbetet.

Efter tyskarnas kapitulation — den 4 maj 1945 — hämmades trafiken i viss mån genom de restriktiva valutabestämmelserna. Bl. a. var det under

Anda från Duala i Afrika kommer trion på den här bilden. Inför sin fortsatta färd till Sverige har de just varit på SJ:s resebyrå i Köpenhamn och inhämtat diverse upplysningar. De = Mrs Irmelin Fitte med söner Alain och Henri

dessa år nödvändigt att ha Nationalbankens tillstånd för att köpa biljetter till Sverige.

Då E. Lindén 1954 avgick med pension övertogs ledningen av Hugo Johansson, som då verkat 25 år vid resebyrån.

Resebyrån besöks årligen av cirka

97.000 personer. Genom telefonförsäljning betjänas årligen cirka 33.000 personer.

Antalet årliga beställningar är cirka 26.000.

Antalet avsända postförsändelser per år är cirka 19.500. Därtill kommer cirka 9.700 tjänsteförsändelser.